

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Det er kun godt 9 måneder siden, vi sidst drøftede hjemmetræning til børn – det var i april måned 2006 – hvor vi var forskellige partier, der havde fremsat et andet beslutningsforslag, nemlig B 118. Dengang var der ikke stemning for, at der skulle arbejdes videre med det.

Derfor vil jeg gerne kvittere for, at ministeren nu siger, at når vi ikke har fået de der forskningsresultater på nordisk niveau endnu, vil ministeren godt tage initiativ til, at der her i Danmark så bliver igangsat et tværministerielt udredningsarbejde. Og jeg løfter nok ikke sløret for ret meget ved at sige, at det er vi meget interesserede i at støtte, for vi synes faktisk, det er meget vigtigt, ikke kun at der sker en faglig udvikling af de offentlige tilbud, men også at der sker en kvalitetssikring af den hjemmetræning, som mange forældre gerne vil give deres børn.

Kl. 17.30

Men vi vil godt have, at betingelserne bliver på andre præmisser end dem, vi ser i dag i B 20. Vi synes faktisk, at vores eget forslag i sin tid, altså B 118, var meget bedre, for her var retssikkerheden for barnet og forældrene godt beskrevet. Der var en formel involvering af den betalende kommune, der skulle være en plan, der sikrede både forældre og kommune, og der skulle også være en tidsramme, så man konkret vidste, hvad man skulle forholde sig til. Men det skulle også være sådan, at man ikke glemte familien og dermed stillede oftest moren i en svær situation uden mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet eller få forbedret sine pensionsforhold.

Når vi læser bogstaverne i B 20, ser vi, at der lægges op til, at det alene er forældrene, der skal beslutte, om barnet skal hjemmetrænes. Det synes vi ikke giver sårbare børn retssikkerhed nok, der skal være flere til at bestemme. Man taler om, at det offentlige skal føre tilsyn, men vi vil hellere have det offentlige med i hele beslutningsgrundlaget, så man er enige om, hvad der er det rigtige valg for barnet.

Så er der tidsrammen. Vi synes også, der er forskel på, om det er børn under eller over den undervisningspligtige alder, der er tale om. Man skal i hvert fald sikre, at undervisning også indgår i træningen.

Vi er også meget usikre på, om børn skal hjemmetrænes uanset handicap og uanset de funktionstab, handicappet medfører. Skal også lettere handicappede børn holdes væk fra andre børn i visse perioder, eller er det børn med massive handicap, hvor det offentlige ikke gør tilstrækkeligt i dag og det derfor er en kritik af det offentlige, der gør, at nogle forældre vælger at hjemmetræne?

Vi synes altså, der er nogle mangler i forslaget, men i stedet for at sable forslaget ned vil vi hellere sige, at vi gerne vil gribe intentionerne. Vi synes faktisk, vi vil se lidt væk fra teksten i forslaget og sige, at i udvalgsarbejdet vil vi være åbne over for at se på, om vi på tværs af partierne kan nå frem til at lave en beretning, der guider ministeren og det udvalgsarbejde, der så skal i gang, bedre, frem for at slå hinanden i hovedet med, om det skal være B 20 eller B 118. Vi kunne måske tage nogle af de bedste linjer fra begge forslag og sige, at det er Folketingets anbefaling til ministeren, så vi meget hurtigere får set på noget nyt.

Men det er altså vigtigt, at retssikkerheden er i orden, og at hjemmelen er i orden, både når det gælder tilsyn og den faglige kvalitet. Jeg har noteret mig, at de foreninger, der har afgivet svar i sagen, ikke er enige i, at de alene skal bestemme. De siger virkelig, at de gerne vil have nogle til at hjælpe sig med det. De vil gerne have, at nogle flere følger barnet, så der er altså ikke frit lejde, og der er heller ikke det modsatte, så man bare kan sige til forældrene: Hvis I ikke er tilfredse med kvaliteten i det offentlige, kan I bare tage jeres barn hjem og hjemmetræne det. Bagsiden af et mere frit valg er jo netop, at hvis det offentlige ikke har råd, kan man bare sige til forældrene: I kan gøre det selv.

Vi synes altså, at der skal være balance i forslaget, og der skal også være det kvalitetskrav i det, at det offentlige skal gøre det bedre i sine egne tilbud.

Tina Petersen (DF):

Jeg kan sige det sådan, at jeg vælger at tage 5 minutter nu og så 5 minutter til sidst.

Jeg er rigtig glad for, at forslaget her kommer på dagsordenen igen. Jeg ved, at det er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 118, som vi havde på dagsordenen sidste år, og som også var et forslag om støtte til forældre til handicappede børn og til deres hjemmetræning eller undervisning.